

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-02-08
Besvaras senast
2018-03-01

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2017/18:366 Familjehemsplacerade barn

Barn i utsatta situationer kan under kortare eller längre perioder behöva placeras utanför det egna hemmet. Statistik från Socialstyrelsen visar att 28 700 barn och unga i åldern 0–20 år någon gång under 2014 hade heldygnsinsatser enligt socialtjänstlagen (SOL) eller enligt lagen om särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Många barn måste dessvärre flytta mellan olika familjehem, och fram och tillbaka mellan föräldrarna och familjehemmen. Det finns fall där barn flyttat 70 gånger mellan olika familjehem.

När ett barn omhändertags för samhällsvård sker ett stort ingrepp i en familjs liv. Fysisk och psykisk ohälsa är vanligare hos barn som växer upp i familjehem än hos andra unga. Ändå saknar barn i familjehem ofta stödinsatser från socialtjänsten under sin placeringstid. Barn i behov av både socialt och psykiskt stöd får inte den omvårdnad de behöver. Att samhället inte alltid tagit sitt ansvar tidigare har framgått av bland annat den så kallade *Vanvårdsutredningen* (SOU 2011:61). Det finns berättelser som vittnar om fruktansvärda förhållanden där barndomen förlorats och ärrats, och där livet som vuxen blivit en svår väg att gå. Samhället måste ta lärdom av det förflutna för att undvika att något liknande händer igen, och de drabbade måste bli tagna på allvar för att kunna gå vidare i sina liv.

Rätt stöd och insatser till barn som är placerade utanför det egna hemmet kan vara avgörande för deras framtid. Det kan gälla utbildning, hälsa och stöd till de biologiska föräldrarna.

Barn som under sin uppväxt har placerats utanför det egna hemmet har kortare utbildning och sämre psykisk hälsa, och använder i högre grad psykofarmaka än andra barn. Detta får också konsekvenser senare i livet. I Socialstyrelsens lägesrapport ingår även analyser som visar att tandhälsan hos dessa barn är betydligt sämre än hos andra barn. Många går ut grundskolan utan fullständiga betyg och behörighet till gymnasiet, och vidareutbildar sig i lägre utsträckning än andra barn, oavsett tidigare skolresultat och trots samma kognitiva förmåga.

Det finns dock goda exempel där familjehemsplacerade barn fått tillgång till rätt verktyg för att klara skolan bättre. Skolfam startade som ett projekt i Helsingborg år 2005 och utvärderades med goda resultat år 2008. I dag har denna arbetsmodell spridits till 26 kommuner i landet. Skolfam drivs med stöd av Stiftelsen Allmänna Barnhuset och är en arbetsmodell för att stärka

skolresultat i grundskolan för barn i familjehem. Barnets och familjehemmets socialsekreterare, en psykolog och en specialpedagog gör tillsammans en individuell kartläggning av en elevs förutsättningar för att klara skolan på ett bra sätt. Modellen bygger på principen att samverka för att förebygga misslyckanden i skolan. Detta borde politiken ta lärdom av.

Förutsättningarna till ett självständigt friskt liv är tyvärr inte tillräckligt goda för familjehemsplacerade barn i dag. Så kan vi inte ha det i Sverige. Alla våra barn måste få chansen och förutsättningarna att växa upp till hela, friska människor som kan och orkar stå på egna ben.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Åsa Regnér:

1. Hur avser statsrådet att konkret gå till väga för att stötta de familjehemsplacerade barn som i dag inte har tillgång till rätt stödinsatser under sin placeringstid?
2. Vad avser statsrådet att vidta för åtgärder för att barn inte ska behöva flytta mellan alltför många hem?
3. Vad avser statsrådet att vidta för åtgärder för att stärka den fysiska och psykiska hälsan hos barn som placerats utanför hemmet under sin uppväxt?
4. Vilka insatser avser statsrådet att genomföra för att familjehemsplacerade barn ska få rätt förutsättningar till utbildning?
5. Avser statsrådet att stödja Allmänna Barnhuset för att införa Skolfam i fler kommuner?

.....

Thomas Finnborg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders